

[K. B. Andersen.]

trækkes af modtagerlandene af helt indlysende grunde.

Som en ny opgave for styrelsen er anført bestræbelserne for at koordinere Danmarks indsats i internationale drøftelser, der vedrører bistand til udviklingslandene. Det er vigtigt, at de delegationer, ofte af travle folk, der repræsenterer Danmark f. eks. i FN's særorganisationer, ved konferencer o. lign., er bedst muligt orienteret med hensyn til Danmarks politik, hvad samarbejdet med udviklingslandene angår, både herhjemme, i FN og i FN's forskellige organer. Det er på det internationale plan, koordinationen skal begynde, hvis det rigtigt skal hjælpe.

I det oprindelige forslag fandtes en bestemmelse om, at der kunne stilles indtil 250 mill. kr. til rådighed som garanti mod tab på private kreditter ydet til udviklingslandene som led i deres økonomiske eller tekniske udvikling. Denne bestemmelse er væsentligt ændret. Der foreslås nu en deling i to beløb. Indtil 100 mill. kr. stilles til rådighed for udenrigsministeren til ydelse af egentlige statslån i forbindelse med bistandsprojekter, så man ikke kommer til at stå i den situation, at en i øvrigt fornuftig henvendelse ikke kan imødekommes, fordi en gave i det pågældende tilfælde ikke er den rimelige udvej og muligheden for lån ikke findes. De enkelte låneaftaler skal godkendes af finansudvalget. Den anden del af de 250 mill. kr., 150 mill. kr., er den beløbsramme, inden for hvilken handelsministeren efter indstilling fra styrelsen kan give garanti i forbindelse med private kreditter til udviklingslandene som led i deres tekniske udvikling.

Bestemmelserne om oplysningsarbejdet er også ændret væsentligt. Der har i udvalget været enighed om, at det næppe ville være heldigt eller hensigtsmæssigt, at et kontor under udenrigsministeriet fik det daglige ansvar for det folkeoplysningsarbejde, som af mange grunde er af så stor betydning i forbindelse med samarbejdet med udviklingslandene. Det siges så ofte, at politik efterhånden bliver meget indviklet. Jeg mener, at talen om det indviklede ofte er overdreven. Selv ret enkle problemer kræver et minimum af interesse for at blive forstået. For den del af vor udenrigspolitik, det her

drejer sig om, vil det være bydende nødvendigt, at den ledsages af en omfattende folkelig oplysningsvirksomhed. Teknisk samarbejde er også et møde mellem mennesker, og det møde må oplysningsarbejdet være en hovedvej til at formidle.

Udvalget har udformet forslaget sådan, at den nye styrelse kan delegerede dele af oplysningsarbejdet til organer uden for styrelsen. Der tænkes her i første række, som det fremgår af betænkningen, på Mellemlfolkeligt Samvirke og UNESCO-nationalkommissionen. Jeg vil gerne understrege meget stærkt, at det er os, der kommer til Mellemlfolkeligt Samvirke, ikke omvendt. Mellemlfolkeligt Samvirke har vel nærmest været af den opfattelse, at oplysningsarbejdet måtte være en del af selve administrationen, vel at mærke i den form, den havde i det oprindelige forslag. Forhåbentlig lader Mellemlfolkeligt Samvirke, som på en så storartet måde har været en ledende kraft i dette oplysningsarbejde i de forløbne år, sig overbevise om, at der her ligger en opgave for denne organisation, selvfølgelig i nøje forbindelse med den nye administration og lige så selvfølgelig i nøje forbindelse med de danske projekter fremover. Det ligger mere på linje med dansk tradition, med god dansk tradition, at lade en sådan folkelig oplysningscentral være et fritstående organ forsynet med de nødvendige midler og ikke en egentlig del af statsadministrationen.

At UNESCO-kommissionen og undervisningsministeriet også fremover må få en central plads i oplysningsarbejdet, ikke mindst med hensyn til det oplysningsarbejde i skolerne, som den nuværende højtærede undervisningsminister er så interesseret i og i så godt samarbejde med UNESCO i Paris om, betragter jeg som en selvfølge.

Men herudover må der være mulighed for støtte til andre organisationers oplysningsarbejde inden for feltet. Det er et af de punkter, som DSU peger på i den henvendelse til udvalget, der er optrykt som bilag i betænkningen. Der har i en række ungdomsorganisationer og andre oplysningsorganisationer været gjort en udmærket indsats inden for oplysningsarbejdet om udviklingslandene og FN's rolle i samarbejdet. Dette arbejde må også fortsat nyde støtte, og